

andre Steder i vor nuværende Lovgivning en Næringsskat, og der er ingen, kan ikke anføres nogen som helst rationel Begrundelse for, at et Fondsbørsmedlem, inden han faar Lov til at bruge sit Borgerskab, skal betale en særlig Afgift. Jeg ved saare vel, at det er Dr. Birck, som har Æren af at have opfundet denne Afgift; om han er konservativ, ved jeg ikke, men naar det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) talte om, at Indførelsen af denne 2 500 Kroners Afgift vandt Bifald i konservative Kredse, maa jeg dog sige: Lad saa Dr. Birck endda være konservativ, han er i hvert Fald ikke en konservativ Kreds.

Det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) fremsatte nogle Bemærkninger med Hensyn til Børskommissæren. Han gik nu ikke fuldkommen nøjagtig historisk til Værks i Skildringen af min Modstand mod Børskommissariatets Indførelse, men det skal jeg lade ligge. I Kraft af den Maade, hvorpaa det ærede Medlem talte, vilde det vel i Grunden have været endnu bedre, om han havde anført et andet Citat — det har han maaske glemt i Farten —, naar jeg nemlig sagde om Børskommissæren, at det var „Kamelen, der skulde sluges“; det vilde jeg ikke have nægtet mig at citere i hans Sted. Naa, nu har jeg altsaa selv „slugt Kamelen“ og skal derom blot bemærke, at jeg fremdeles mener, at det er farligt at have en Embedsmand af den Art, hvis han har den allermindste Tilbøjelighed til at udøve, hvad man kalder for bureaukratisk Kontrol — det var netop nøjagtigt det Udtryk, jeg i sin Tid brugte, og som det ærede Medlem citerede. Efter at jeg nu i 30 Aar har færdedes paa Københavns Børs, kan det maaske være, jeg skulde være heldig nok til at finde den Form for Kontrol, som ikke er bureaukratisk. Men jeg sagde selv ved Behandlingen af det paagældende Lovforslag, at en af de gode Gerninger, en Børskommissær utvivlsomt kunde gøre, var først og fremmest at være en Drivkraft for at faa en Terminsregulering, en Likvidationskasse gennemført saa snart som muligt. Det ærede Medlem vil saaledes se, at naar nu dette Lovforslag ligger paa Tingets Bord, tør jeg i al Beskedenhed ogsaa regne mig for at have en liden Anpart i, at det er fremkommet, og mene, at dette har været Frugten af, at jeg har opfyldt den Betingelse, jeg selv den Gang stillede for Børskommissæren: at noget af det første og vigtigste, der skulde ligge ham paa Sinde, var at gøre en stor Indsats for snarest muligt at faa en effektiv, børsteknisk god Terminsregulering indført paa Københavns Børs.

Bramsnæs: Det glæder mig i overordentlig høj Grad, at den sidste ærede Taler, Børskommissæren, har anset det som sin særlige Opgave at overvaage, at Bureaukratiet ikke breder sig paa Børsen, og jeg glæder mig over ved Afslutningen paa denne Debat at kunne konstatere, at det er en smuk Udvikling fra det Synspunkt, som det ærede Medlem anlagde overfor Børskommissærens Stilling ved den tidligere Behandling af dette Spørgsmaal. Jeg skal tilføje endnu et Citat fra den Tale, som det ærede Medlem holdt, og som tydeligt viser, hvilken glædelig Udvikling der i saa Henseende er foregaaet med det ærede Medlem. Det ærede Medlem udtalte den Gang: „Jeg tror overhovedet meget lidt paa disse Embedsmænd, der fører Tilsyn. Som jeg sagde før, de kloge passer sig selv og ikke deres Embede, og de andre, som mener sig forpligtede til at gøre noget, farer omkring og er, som jeg udtrykte mig før, Posekigere og kan saamænd i de fleste Tilfælde gøre lige saa megen Skade som Gavn“. Jeg synes, at det maa glæde alle, der ønsker et godt og vel udviklet Embedssystem, paa Grundlag af disse Udtalelser den Gang at se, at det ærede Medlem har forandret sine Anskuelser i saa overordentlig Grad, som Tilfældet er.

Green: En enkelt Bemærkning af det ærede 18de landstingsvalgte Medlem (Brandes) vil jeg gerne have Lov til at modsig straks. Det ærede Medlem vilde nemlig hævde, at den Kærlighed, som jeg havde til det Standpunkt, at Vekselerere ikke maa selvindtræde, var platonisk. Det er uberegtiget af det ærede Medlem at sige det, men jeg forstaar godt, hvorfor det ærede Medlem sagde det. Det ærede Medlem gik nemlig ud fra en forkert Forudsætning, idet han begyndte med at sige, at Mæglerforordningen, som betegner det strikte og naturlige Standpunkt i saa Henseende, stadig gjaldt. Jeg vil gerne til det ærede Medlem sige, at saa længe Mæglerforordningen gjaldt, var jeg overordentlig ivrig efter at fastslaa ved enhver Lejlighed, at man burde føre Sagen tilbage til Mæglerforordningens Standpunkt. Da skete imidlertid i Oktober 1919 det, at den Regering, hvori det ærede Medlem havde Sæde, gennemførte en Lov, der hævdede Mæglerforordningen for Fondsbørsens Vedkommende.

Schovelin: Jeg er saa vant til, naar der er Tale om Børssager, at tage imod Komplimenter fra det ærede 7de Medlem